

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 10den OCTOBER 1840. N. 41.

A°. 1840. N°. 4.

PUBLICATIE

Houdende opheffing van de Jaarlyksche aangifte van slaven ter administratie van financien.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de nominative lysten, bevattende de opgaven van slaven, welke volgens art. 2 der publicatie van dit Bestuur, in dato 7/9 October 1837 No. 6, in de eerste dagen der maand January van het afgeloopene jaar 1839 zyn ingekomen, gestrekt hebben tot grondslag voor het aanleggen van eene Controlle van slaven ter Administratie van financien dezer kolonie.

En gelet dat de bedoelde Controlle van slaven, voortaan kan worden bygehouden door middel dat alle mutatien van geboorten en sterfte, als mede van verkoop enz. van slaven, by de onderscheidene administrative takken des bestuurs worden aangeteekend.

Zoo is het dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan: by deze ter kennisse van elk en een' iegelyk te brengen, dat de jaarlyksche inzending van nominative lysten van slaven aan het Bureau van den Administrateur van financien alhier, voortaan niet meer zal behoeven plaats te hebben; wordende voor zoo ver gederogeerd aan de voorzeide publicatie in dato 7/9 October 1837 No. 6.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 11den Mei 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De 1e. Commis, belast met de functien
van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 385 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 5.

PUBLICATIE

Houdende nadere wyziging in de gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schuttery, en bepaling der wyze, waarop deze en de verhoogde Contributie kunnen worden aangezuiverd.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen: dat het doelmatig is voorgekomen om de, by publicatie van dit Bestuur in dato 19 November 1835, aangewezene klassificatie van de gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schuttery op dit Eiland, eenige wyziging te doen ondergaan.

En willende te gelyker tyd, de voldoening dier Contributie, termyns gewyze bepalen, zoo als zulks by art. 5 der wet op het stelsel van belasting binnen deze kolonie van 15/26 February 1828, ten aanzien van andere belastingen, is voorgeschreven.

Zoo is het dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan: met intrekking der publicatie van dit Bestuur, in dato 19 November 1835 No. 7, te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

Art. 1.

Van en met het aanstaande jaar 1841 zullen de klassen der gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schutteryen op dit Eiland, zyn als volgt:

ƒ 32.
„ 28.
„ 24.
„ 20.
„ 16.
„ 12.
„ 8.
„ 4.

Art. 2.

De evengemelde gewone Contributie, gelyk mede die der verhoogde Contributie voor buitengewone vrystelling van Schutterlyke dienst, zullen kwartaalswyze in 'sRyks koloniale kas aangezuiverd kunnen worden.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 11den Mei 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De 1e. Commis belast met de functien
van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 385 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 6.

PUBLICATIE

Waarby de publicatie van het Gouvernement Generaal in dato 17/18 July 1840 No. 7, alhier wordt in werking gebragt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ter afkondiging en in werking brenging, by dit Bestuur is ontvangen eene publicatie van den 17/18 July 1840, Gouvernements-blad No. 7, houdende bepalingen van den termyn, binnen welken van Vonnissen ter eerste instantie gewezen, by de Regtbanken te Curaçao, St. Eustatius en St. Martin appel moet aangeteekend en dat appel voor het Geregtshof te Suriname vervolgd worden.

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en verstaan, aan de voorzeide publicatie binnen deze kolonie publiciteit te geven, gelyk geschiedt by deze, luidende dezelve als volgt:

A°. 1840. N°. 7.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE
van den 17/18 Julij 1840.

Houdende bepalingen van den termyn, binnen welken van Vonnissen ter eerste instantie gewezen by de regtbanken te Curaçao, St. Eustatius en St. Martin, appel moet aangeteekend, en dat appel voor het Geregtshof te Suriname vervolgd worden.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat by art. 30 van het vigerend reglement op het beleid der regering voor de kolonie *Suriname*, in verband met de reglementen op het beleid der regeringen voor de koloniën *Curaçao, St Eustatius* en *St. Martin*, is bepaald, dat van alle ter eerster instantie te vallen definitive vonnissen in civiele zaken by de regtbanken aldaar, appel zal vallen aan het Geregtshof te *Suriname*, doch dat tot hiertoe nog by geene verordening de termyn bepaaldelyk is aangewezen, binnen welken dat appel zal behooren te worden aangeteekend en vervolgd.

Gelet op eene aanschryving van het Ministerie van Koloniën van den 31sten Maart 1840, No. 14, waarby Wy, namens Zyne Majesteit den Koning, worden gemagtigd daarin te voorzien, met inachtneming, naar gelang der plaatselyke behoefte, van het bepaalde by Hoogstdeszelfs besluit van den 11 January ll. No. 116.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, als volgt:

Artikel 1.

De termyn voor het aanteekenen van appel van vonnissen, ter

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 October 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 17 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE genen, die in het bezit zyn der coupons voor de interesten der Obligatien afgegeven ten behoeve der Zoutpannen in het Rifwater alhier, welker termyn van betaling op den eersten dezer maand verschenen is, worden hierby opgeroepen om dezelve coupons, ten kantore van den ondergeteekende voor betaling intedienen.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Curaçao den 8 October 1840.

Militaire Administratie.
BEKENDMAKING.

DE genen, welke hunne rekeningen ten laste de voormelde Administratie over het 3de kwartaal jl.* hebben ingeleverd, kunnen daarop betaling erlangen op aanstaanden Maandag, den 12 October, van des morgens 10 tot des namiddags te 2 ure; zynde hiermede onder begrepen de pensioenen aan Officiers weduwen, voor zoo verre echter als die gewoonlyk by de gemelde administratie driemaandelykscb worden uitbetaald; en zulks ten kantore van den ondergeteekende binnen het fort Amsterdam.

De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Curaçao den 9 October 1840.

VAN wege het Collegie der Wees-Onbeheerde en Desolate Boedelkamer wordt mits deze bekend gemaakt, dat, de nalatenschap van wylen *JUANA INEES GASPAR* gelikwideerd zynde, het batig saldo der boedelrekening gereed ligt om aan de daarop regt hebbenden te worden uitgekeerd, zoodra het Collegie voornoemd zich zal verzekerd hebben, dat volgens de bewyzen door de persoon van *CECILIA MARTINA JULIAO*, als de eenige overgeblevene erfgename van de overledene, ingediend, geen andere regthebbenden aanwezig zyn. Weshalve het noodzakelyk bevonden is, hieraan publiciteit te geven, ten einde degenen, die beter of ander regt van aanspraak op deze nalatenschap mogten hebben dan de genoemde *CECILIA MARTINA JULIAO*, in de gelegenheid te stellen, zyn, haar of hun regt te doen gelden binnen den tyd van drie weken, van heden af gerekend; na verloop van welken tyd, geene reclames ter Weeskamer ontvangen wordende, het saldo van den bewusten boedel aan de genoemde *CECILIA MARTINA JULIAO* zal worden uitgekeerd.

Curaçao den 2 October 1840.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

DE ondergeteekende, van voornemen zynde tegen het einde dezer maand van dit eiland te vertrekken, roept by deze op al degenen, die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekeningen by hem ter betaling in te zenden; terwyl degenen, die hem schuldig zyn aangemaand worden om vóór of uiterlyk den 16 dezer maand het verschuldigde te komen voldoen ter voorkoming van geregtelyke invordering.

Curaçao den 2 October 1840.
M. PIZA.

Tooneel Vertooning.
HEDEN AVOND OP SCHARLO.

Deze vertooning zal zyn ten voordeele van de armen. Wy kunnen het publiek de verzekering geven, dat men tot vermaak zyn geld niet beter kan besteden, dan deze vertooning by te wonen. Hier bereikt men twee oogmerken: men kan zich zeer vermaken en tot ondersteuning der armen bydragen.

*** *BEVALLEN* den 27 September jl., van eene Dochter, de Echtgenoot van A. H. STEELING LESEUR.

Bonaire den 4 October 1840.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1840.

E. K. Zaturdag den 3 te 1 u. 1 m. 'snamiddags.
V. M. Zondag den 11 te 2 u. 38 m. 'snachts.
L. K. Zaturdag den 17 te 7 u. 21 m. 'savonds.
N. M. Zondag den 25 te 4 u. 22 m. 'smorgens.

Er zyn in den loop van deze week berigten uit Europa over La Guayra ontvangen tot den 14 Augustus. Het belangrykste artikel in deze berigten is de inval van Lodewyk Napoleon, zoon van den gewezen koning van Holland, in Frankryk, welke op den vroegen morgen van den 6den Augustus te *Boulogne-sûr-mer* heeft plaats gehad. De prins had een stoomvaartuig voor den tyd van 14 dagen gehuurd, met het voorgewende oogmerk om met eenige vrienden een zeetogtje langs de kust van Engeland te doen; hy scheepte zich in met 56 personen, 8 paarden en 2 rytuigen en nam den koers naar Frankryk Omtrent een myl afstand van Boulogne aangekomen zynde, ontscheepte hy zich met zyne gezellen, allen gekleed in monteringen, eenigen als lanciers, anderen als hoofd officieren, met No. 40 gemerkt vóór de hoed, zynde dit het nummer van het regement, hetwelk zich te Strasburg voor de zaak van Lodewyk Napoleon verklaard had.

By zyne ontscheping beval de Prins den kapitein van de stoomboot om digt by de kust te blyven kruizen, zich niet ver van Boulogne te verwyderen en eene boot gereed te houden om hem, by eenig ongeval, dadelyk wederom te kunnen inschepen. Onder zyne gezellen bevonden zich de generaal Montholon (niet de oude) en de kolonels Vaudrey, Parquin en Delaborde.

De Prins liet by zyne aankomst twee proclamatien uitdeelen, eene aan de burgers en eene aan het leger. De eerste proclamatie begint als volgt:

Franschen!—Het overschot van den keizer keert niet terug dan in het wedergeboren Frankryk. De schim van dien grooten man moet niet onteerd worden door onzuivere en geveinsde bewyzen van hulde. De roem en de vryheid moeten aan de zyden der lykkoets van Napoleon gaan. Dat de verraders verdwynen van den vaderlandschen bodem.'

Vervolgens wydt hy uit over den ongelukkigen toestand van en de slechte en willekeurige regering in Frankryk, alwaar in tien jaren het ministerie tien malen is veranderd geworden. Hy belooft den Franschen van het juk der dwingelanden te bevryden en alle dergelyke mooije dingen meer, welke zoodanige proclamatien gewoonlyk bevatten. Even als te Strasburg is hy gefaald in zyne dolle onderneming. Hy is gevat geworden en naar het kasteel van Ham gevangen gevoerd, alwaar hy zyne teregtstelling door de kamer van Pairs, welke daartoe byeen geroepen is, moet verbeiden.

Cabrera is van Ham naar Ryssel overgebragt.

Ten opzigte der Oostersche kwestie was nog niets bekend. Lord Palmerston, in het Parlement over deze aangelegenheid ondervraagd zynde, heeft geantwoord: dat deze zaak van te weinig aanbelang is om te vreezen, dat daardoor eene vredebreuk tusschen Engeland en Frankryk kan ontstaan Frankryk en Engeland hebben steeds overeenstemmend gehandeld, niet alleen ten opzigte hunner eigene aangelegenheden, maar ook ten opzigte die van de andere staten, ten einde den algemeenen vrede van Europa te behouden. Hy heeft ook aan de vergadering de verzekering gegeven, dat Chiwa niet veroverd is door de Russen, en dat deze onoverkomelyke natuurlyke hinderpalen in den weg ontmoet hebben.

De koninginnen van Spanje waren nog te Barcelona, alwaar Espartero ook zich bevond. Deze stad was nog in den staat van beleg; voor het overige was Spanje rustig.

Op den 21 July is het fransche fregat *la Belle Poule* en eene korvet, onder het bevel van Z. K. H. Prins de Joinville, kapitein ter zee, uit Cadix vertrokken, ten einde het overschot van den keizer Napoleon van St. Helena te gaan overbrengen. Het fregat is zwart geschilderd, het scheepsvolk is in rouw gekleed en de zeilen toonen aan den aard van de dienst, waartoe zy thans bestemd zyn. Het middenruim van het vaartuig is veranderd in eene kapel, behangen met zwart fluweel, omzoomd en geboord met zilveren koorden. De doodkist heeft aan de vier hoeken vier zilveren arenden, zy bevat eene andere yvoren kist, ryk gebeeldwerkt, en eene andere kleine metalen kist voor het hart. Er wordt aanhoudend wierook gebrand in de kapel, en dezelve al steeds verlicht zyn. De abt Felix Coquerrau vertrekt aan boord van de *Belle Poule*, waarop ook zich bevindt het uitgezochtste korps muziekanten in geheel Frankryk.

Het plan der graftombe van Napoleon, welke door den Heer Marochette onder het gewelf van de Invalides opgerigt wordt, vertoont eene groote basis omringd van kolommen en basreliefs, onderschragende aan de vier hoeken even zoo vele standbeelden, een dragende eene globe, een ander den scepter, de derde de balans der geregtigheid en de vierde de keizerlyke kroon. Op deze is eene andere basis, metende twee derde der breedte en de helfte der hoogte van de eerste, ook versierd met basreliefs en aan elken hoek een arend met uitgespreide vlerken. Op deze basis rust een voetstuk van 8 voeten hoog, versierd met barreliefs, met het woord Napoleon in het midden gebeiteld; op dit voetstuk komt het standbeeld van Napoleon te paard, hetwelk gekleed is met den keizerlyke mantel en met eene lauwerkroon om het hoofd. De linkerhand houdt den teugel, terwyl de regter den scepter van het ryk opgeheven houdt. De twee basis en het voetstuk verheffen zich veertig voeten van den grond en zyn van hout gemaakt, en de standbeelden zyn van karton. Het standbeeld te paard is vyftien voeten hoog; de arenden en de andere versiersels zyn evenredig groot. Het geheel is verheven en waardig het onderwerp. Men gelooft, dat de kunstenaar drie jaren er aan zal besteden.

Met genoegen vernemen wy, dat Z. M. Brik PEGASUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter zee C. J. F. MEURER, met 42 dagen reize te Hellevoetsluis is aangekomen.

De bisschop van Merida, de Heer de Unda, is onlangs overleden; het Congres van Venezuela zal derhalve moeten overgaan om weer in een openstaanden zetel te voorzien. Indien de Paus de keus van den aartsbisschop van Caracas en de bisschoppen van Guaiana en Merida mogte bekrachtigen, dan zal het bewind van Venezuela in verlegenheid zyn voor derzelver inwyding, daar er thans geen bisschop in Venezuela meer overig is, die deze wyding kan verrigten.

In eene Courant van Caracas zien wy, dat de aartsbisschop van Bogota eene vordering heeft van duizend pesos op het bewind van Venezuela voor de kosten van het balsemen van het lyk van den aartsbisschop van Caracas. Wy zien echter met of dit bewind aangenomen heeft deze vordering te betalen.

'S GRAVENHAGE, 26 July. Het volgende berigt vindt men in de *Avondbode* omtrent de verwoesting van het eiland Ternate:

"Op den morgen van den 2 February was de lucht betrokken en dreigde met een onweder; de wind hevig uit het noordoosten, vergezeld van zware regen, dreef de wolken ontzettend ontstuimig voort, en alles voorspelde een buitengewoon natuurverschynsel, hetwelk ook daarop volgde. Eene dikke kolom rook steeg daarop uit den krater op, vergezeld van een onderaardsch gedruisch, terwyl kokende lava

en heete asch alles verschroeiden, wat in derzelver doorgang lag. By nacht was dit yzingverwekkend schouwspel nog schrikbaarder, en men kon door de vlammen de brokken steenen zien, welke uit den krater hoog in de lucht geworpen werden.—Deze vernielende uitbarsting duurde 24 uren lang en eindigde met een verschrikkelyk onderaardsch gedruisch, dermate dat de inwoners beducht waren in den afgrond te worden bedolven. Het gedruisch was zoo gehoor verdoovend, dat digt by elkander staande personen niet hooren konden, wat zy spraken.

"Eenige dagen overslaande zullen wy van de verwoestingen op den 14 gewagen. Omtrent half één ure te middernacht hoorde men een zwaar gedruisch, vergezeld van eene ligte schok van aardbeving, welke in hevigheid toenam en de inwoners uit den slaap wekte. Te 3 ure in den morgen, terwyl het zwaar regende, gevoelde men een hevigen schok. De inwoners konden zich niet staande houden, de gebouwen waggelden en velen derzelver stortteden in. Op vele plaatsen opende zich de grond en sloot zich weder.

"Niets bleef onbeschadigd, en op den 15 scheen het, dat de natuur derzelver toppunt van woede bereikt had. Men gevoelde een buitengewoon hevigen schok; menschen en dieren liepen naar het zeestrand om zich aan boord der vaartuigen te redden; en toen de hevigheid van den schok voorby was en de inwoners een weinig van den schrik waren hersteld, zagen zy de schade, welke zy geleden hebben. Al de bezittingen waren verwoest; niet een enkel stuk huisraad ontkwam de verwoesting, noch een enkelde steen bleef op de plaats, waar hy gestaan had. Het fort Oranje, hetwelk twee eeuwen lang de verwoestingen van verscheidene aardbevingen uitgestaan had, is by deze verwoesting in den afgrond gezonken. Het gemak en de belangrykheid van Ternate is thans voor ons gouvernement verloren. Men berekent de schade door particulieren geleden op ƒ 900,000. Gelukkiglyk heeft er niemand het leven by verloren. Het grootste gedeelte der bevolking verlaat het eiland om zich elders ter neder te zetten."

Het volgende artikel, getrokken uit de *New York Morning Herald* van den 2den September 1840, uitgegeven door den Heer JAMES GORDON BENNET, is ons door den Heer JACOB H. D. MEZA, Consul der Vereenigde Staten in deze kolonie, ter plaatsing ingezonden:

The Persecutions of the Jews at Damascus.

The recent interesting correspondence which has taken place between the Israelites of this city, and the Secretary of State, in relation to the persecution of the Jews at Damascus, and which was published exclusively by us on Saturday morning last, reflects the highest possible credit upon the liberality of our government. Even if the instructions to the U. S. Consul in Syria had been more positive in relation to his interference, we believe that the sad circumstances, and the urgent nature of the case, would have justified the departure from strict diplomatic etiquette.

We also perceive with the greatest possible gratification, that the whole of the civilized world becoming aroused to the condition of the Jews at Damascus. Christians and good men of all denominations in religion have come forward in various parts of Europe and America, to take an active part in prompt measures for the relief of the Damascus Jews. In London the measures taken by all religious denominations have been as prompt and praiseworthy as, we believe, they will be effective. Nay, even now, influential, learned and wealthy agents on the part of the Jews, are on their way to Damascus, in furtherance of this great object. In this city, the meeting called by the Jews was a highly interesting and important one, reflecting credit on all concerned therein. And the measures adopted thereat have been so far effective as to induce an action on the part of the General Government, by its instructions to our Consul at Syria. In Philadelphia the meeting was also of the highest character and the results equally beneficial.

But even all this is not enough in our estimation. We, as Christians, and members of a civilized community, ought to hold meetings all over the United States, of all religious denominations, without reference to sect or party, in furtherance of this great—this highly important object. We ought to subscribe liberal sums of money, and adopt such effective measures, in conjunction with the people of England, as shall as soon as possible ensure the safety and comfort of all the Jews in the East, even to the instant liberation of all those ridicously accused of the murder of Father Thomas and others.

Reason, humanity, and common consistency, call loudly for such a step to be taken. We formerly held large public meetings, of men of all parties and sects, and subscribed liberally to aid the Greeks, and free them from the yoke of their oppressors. It was justly alleged at that time that we owed much to the Greeks in regard to our literature, and the arts and sciences. This was all true; but if we owed much to the Greeks in these particulars, how much more do we not owe to the Hebrews? To the Hebrews we are indebted for the highest possible gifts, which one body of human beings can confer on another. They gave us our religion, our code of morals, and the foundation of all our laws for human government. They gave us music, and painting, and poetry, and language-from them all nations learned to till the earth, to build with wood and stone, to scale the heavens, and map out the starry firmament; and, in a word, from them and their literature, we learned to know, and love, and worship, the great author of our being—the great Father of the universe.

They were the chosen people of the Supreme Being, and yet their history, for the last 15 or 20 centuries, has been a history of suffering and persecution, particularly from those who owed them so much. And yet at this late day, when all the world is said to be so far advanced in civilization, and the universal practice of the divine precepts of the Christian religion,—we have this horrible persecution at Damascus, begun, carried on, and persevered in with a cruel malignanity worthy of the darkest ages of the most barbarous nations on earth.

That any human being can now be found in this country so lost to the common dictates of humanity, as to look with indifference on this most important subject, we cannot bring ourselves for a moment to believe. We, therefore, call upon good and humane men of all denominations, Baptists, Methodists, Catholics, Unitarians, Presbyterians, Quakers, and all others, (*for all have, in their day and generation, suffered their share and shameful persecution,*) to come forward promptly and boldly, and express their sentiments against this sad persecution of the poor Jews in the East. Let us commence by a large meeting of men of all sects and denominations in this city; let us subscribe liberally, send agents to Damascus, as has been done in London, and take such other effective measures as shall stop this persecution at once and for ever. Let it be done quickly.

VERTALING.

Vervolging der Joden te Damascus.

"De belangryke correspondentie, onlangs gehouden tusschen de Israëlieten van deze stad en den Secretaris van Staat, betrekkelyk tot de vervolging der Joden te Damascus, welke door ons, verleden Zaturdag morgen, uitsluitelyk is medegedeeld geworden, strekt tot zeer veel eer aan de verlichtheid van ons gouvernement. Indien zelfs de instructien aan den Consul der V. S. in Syrie, ten' aanzien van zyne bemoeijing, stelliger waren, dan zy thans zyn, dan gelooven wy, dat de droevige omstandigheden en de dringende aard van het geval het afwyken van strikte diplomatische etiquette zouden regtvaardigen.

"Wy zien ook met zeer veel genoegen, dat de gansche beschaafde wereld zich den toestand der Joden te Damascus aantrekt. Christenen en goede menschen van alle geloofsbelydenis in Europa en Amerika komen vooruit om een werkdadig deel te nemen in de vaardig genomene maatregels tot bystand van de Joden van Damascus. In Londen zyn de door de verschillende geloofsgenootschappen genomene maatregels zoo vaardig en lofwaardig, als, gelyk wy gelooven, dezelven van kracht zullen zyn. Zelfs nu zyn er invloedvolle, geleerde en ryke agenten van de Joden op weg naar Damascus om dit groote doel te bereiken. In deze stad was de door de Joden gehoudene byeenkomst zeer belangryk en het doet hun eer aan; en de in dezelve genomene maatregels zyn van dat gevolg geweest, dat het gouvernement generaal besloten heeft om werkzaam te zyn en daartoe instructien aan deszelfs Consul in Syrië te geven. In Philadelphia ook was de byeenkomst zeer gewigtig en derzelver uitslag zeer heilryk.

"Doch dit alles is niet genoeg naar ons inzien. Wy als Christenen en leden van eene beschaafde maatschappy moeten overal in de Vereenigde Staten vergaderingen houden, zonder aanzien van secte of party, ter bevordering van dit groote—dit hoogst belangryk oogmerk. Wy moeten voor groote sommen gelds inteekenen en zoodanige werkdadige maatregels nemen, gezamentlyk met het volk in Engeland, welke instaat zyn zoo spoedig mogelyk de veiligheid en behoud van al de Joden in het Oosten te verzekeren en zelfs de dadelyke vrystelling van al de genen, die op eene belagchelyke wyze beschuldigd zyn aan den moord van vader Thomas en anderen, te bewerkstelligen.

"Rede, menschheid en onderling bestaan roepen luid om het nemen van zoodanig eenen maatregel. Voorheen hielden wy talryke publieke byeenkomsten, van mannen van alle partyen en secten, en schreven voor groote sommen gelds in om de Grieken bytestaan en hen van het juk der verdrukking te bevryden. Toen zeide men, dat wy zeer verpligt waren aan de Grieken voor onze letterkunde, voor de kunsten en wetenschappen. Dit was alles waar; maar indien wy hiervoor veel aan de Grieken verschuldigd zyn, hoeveel meer zyn wy dan niet aan de Hebreërs verschuldigd? Aan de Hebreërs zyn wy het hoogste goed, hetwelk eene verzameling van menschelyke wezens aan de andere kan schenken, verschuldigd. Zy gaven ons onze godsdienst, ons zedelyk wetboek en den grondslag van al onze maatschappelyk wetten. Zy gaven ons muziek, teekenkunst, dichtkunst en taal. Van hen leerden al de volken den grond bebouwen—met hout en steenen bouwen—den Hemel beklimmen en den sterrenhemel op kaarten afschetsen;—kortom van hen en hunne letterkunde leerden wy kennen, beminnen en aanbidden den grooten bewerker van ons bestaan—den grooten Vader van het heelal.

"Zy zyn het uitverkoren volk van het Opperwezen, en toch is hunne geschiedenis in de laatste 15 of 20 eeuwen eene geschiedenis van lyden en vervolgingen geweest, en wel van hen, die hun zoo veel verschuldigd zyn. En in deze dagen, waarin, gelyk men zegt, de gansche wereld zoo zeer gevorderd is in beschaving en in de uitoefening der goddelyke voorschriften van de christelyke godsdienst—beleven wy deze verschrikkelyke vervolging te Damascus, welke begonnen is, voortgezet en er in volhard wordt, met eene wreede boosaardigheid, welke waardig is der duisterste tyden van de meest barbaarsche volken der aarde.

"Wy kunnen geen oogenblik gelooven, dat er in dit land eenig mensch gevonden wordt, die zoo onmenschlievend kan zyn om deze hoogst belangryke zaak met onverschilligheid te beschouwen. Wy wenden ons daarom tot alle goede en menschlievende menschen van alle geloofsgenootschappen, Baptisten, Methodisten, Katholyken, Unitarissen, Presbyteranen, Kwakers en alle anderen (*want allen hebben in hunne dagen en opkomst hun deel in de schandelyke vervolgingen gehad*), om vaardig en stoutmoedig vooruit te komen en hun gevoelens te uiten tegen deze droevige vervolging der ongelukkige Joden in het Oosten. Laat ons beginnen met eene talryke vergadering te houden van mannen van alle standen en geloofsbelydenis in deze stad; laat ons mildelyk bydragen en agenten zenden naar Damascus, gelyk men te Londen heeft gedaan, en zoodanige andere werkdadige maatregels nemen, welke instaat zyn om die vervolgingen teenemaal en voor altyd te doen ophouden.—Laat zulks spoedig geschieden."

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

eerster instantie gewezen door de regtbanken te *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin*, en van welke, volgens de beginselen van het oud Hollandsch regt, het appel is vrygelaten, dus alleen voor zooverre dezelve in contradictoir proces zyn gewezen, zal steeds die van *veertien* dagen zyn, te rekenen van den dag der pronunciatie van het vonnis, waartegen de succomberende party in appel verlangt optekomen.

Art. 2.

Mits deze wordt afgeschaft de thans nog voor het Geregtshof te *Suriname* gebruikelyke ingang in regten in cas van appel, door middel van het request om mandement van appel, en zal het appel van vonnissen, waarvan het appel is vrygelaten, gewezen door de Regtbanken te *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin*, vervolgd worden op eene dagvaarding in voege als zulks by het volgend artikel is bepaald.

Art. 3.

Binnen den tyd van *drie* maanden, na den dag, waarop aanteekening van appel is gedaan, zal de party, welke zich by het vonnis bezwaard acht, de wederparty ter vervolging van het appel voor het Geregtshof laten dagvaarden, aan derzelver domicilium door den Exploicteur of wel den Deurwaarder by de Regtbank, welke het vonnis heeft gewezen.

Art. 4.

Byaldien de wederparty niet woonachtig is op de plaats, waar de regter, welke het vonnis heeft gewezen, deszelfs zitting houdt, zal het by vorige artikel voorgeschreven *Exploict* beteekend worden aan haren gemagtigden of wel aan haren practizyn.

Art. 5.

Tusschen de dagvaarding en den dag regtens zullen *zes* maanden moeten verstryken, zoodanig, dat de dagvaarding zal moeten inhouden daging ter eerster ordinaire rolle van het Geregtshof, te houden na de expiratie van den zoo even vermelden termyn van *zes* maanden.

Art. 6.

Wanneer er geene aanteekening van appel ter griffie der regtbank is gedaan binnen den tyd van *veertien* dagen, nadat het vonnis is gepronuntieerd, zal het vonnis, als in kracht van gewysde overgegaan, onmiddelyk kunnen geëxecuteerd worden.

Art. 7.

Byaldien het appel, wel is waar binnen den bepaalden tyd van *veertien* dagen is aangeteekend, edoch binnen *drie* maanden na den dag der aanteekening, de dagvaarding by art. 3 voorgeschreven, niet is uitgegaan, zal het appel beschouwd worden als *ipso Jure* te zyn vervallen, en mitsdien het vonnis als in kracht van gewysde overgegaan, onmiddelyk ter executie kunnen gelegd worden.

En opdat niemand eenige onwetenheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernementsblad ge nsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 17den July 1840, het *zeven-en-twintigste* jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal voornoemd,
J. C. RYK.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 18den July daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 26sten Sepember 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 386 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 7.

PUBLICATIE

Waarby de publicatie van het Gouvernement Generaal in dato 3/4 Augustus 1840 No. 10, alhier in werking wordt gebragt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo van wege het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ten fine van afkondiging en in werking brenging, by dit Bestuur is ontvangen, eene publicatie van den 3/4 Augustus 1840, Gouvernements-blad No. 10, waarby de bepalingen der nieuwe wetgeving voor het koningryk der *Nederlanden*, met betrekking tot de meerderjarigheid, van toepassing worden gemaakt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan aan de voorzeide publicatie binnen deze kolonie, de vereischte publiciteit te geven, luidende dezelve als volgt:

A°. 1840. N°. 10.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE
van den 3/4 Augustus 1840.

Waarby de bepalingen der Nieuwe Wetgeving voor het Koningryk der Nederlanden, met betrekking tot de meerderjarigheid, van toepassing worden gemaakt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal er by Zyner Majesteits besluit van 10 April 1838 voor het Koningryk der *Nederlanden* eene Nieuwe Wetgeving is gearresteerd en met 1 October e. a. in werking gebragt, welke, hoezeer ook bestemd voor de Overzeesche Bezittingen van het Ryk, nogtans, uit hoofde van de wyzigingen, daarin noodig, om dezelve in de West-Indische Bezittingen van toepassing te maken, alsnog in deze Gewesten niet hebben kunnen in werking gebragt worden.

Overwegende dat het, in afwachting dier invoering, wenschlyk en noodig is, de regten van personen, met betrekking tot de meerderjarigheid, in overeenstemming te brengen met hetgeen daaromtrent by de Nieuwe Wetgeving is bepaald.

Gelet op artikel 385 van het nieuwe Burgelyke Wetboek, in verband met artikel 5 der Wet op den Overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving.

Gelet voorts op het Koninklyk besluit van 17 February 1819 La. B/4, alhier afgekondigd by Publicatie 26 Mei 1819 (Gouvernements-Blad e. a, No. 1).

ZOO IS HET, dat Wy den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergadering van den 1sten dezer maand.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk Wy goedvinden en verstaan by deze:

ARTIKEL 1.

Meerderjarig zullen voortaan de zoodanigen zyn, die den vollen ouderdom van drie en twintig jaren hebben bereikt.

ART. 2.

Desniettemin zullen alle personen, die vóór den dag der invoering dezer bepaling hunne meerderjarigheid hebben verkregen, blyven meerderjarig en zullen tot alle handelingen hoegenaamd dezelfde bekwaamheid hebben, alsof zy den vollen ouderdom van drie en twintig jaren hadden bereikt.

ART. 3.

De by deze Publicatie ingevoerde wyziging ten aanzien der meerderjarigheid, zal in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen van kracht zyn, te rekenen van den dag, waarop deze verordening in de onderscheidene Kolonien in den gebruikelyken vorm zal worden afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 3 Augustus 1840, het *Zeven-en-twintigste* jaar Zyner Majesteits regering.

J. C. RYK.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 4den daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 26sten September 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 386 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 September 1840.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen HeerGezaghebber dezer kolonie, wordt hierby openlyk kennis gegeven: dat het Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft te approberen, de door den Consul Generaal te Rio Janeiro gedane benoemingen der Heeren, POLIDERO ANTONIO DACOSTA, JOSE ROBERTO GUILHAN en ANTONIO RODRIGUES TERRERIE Junior tot Vice Consuls respectivelyk te *Rio Grande* in de stad en Provincie *Maranhao* en te *Porte Alegre*.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 September 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ontvangen hebbende een Prospectus van inteekening op eene *Algemeene Geschiedenis des Vaderlands van de vroegste tyden tot op heden, door* J. P. AREND, ten einde de uitgaven van dat werk zoo veel mogelyk te bevorderen; zoo wordt door den ondergeteekende by deze ter kennisse van al die genen gebragt, welke op bedoeld werk zouden willen inteekenen, dat daartoe ter Koloniale Secretary dezes Eilands eene lyst geopend en liggende is.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 September 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, heeft by dispositie in dato van heden No. 361, onder nadere goedkeuring van hooger hand, tot Chirurgyn Majoor by de Schuttery, met den rang van Kapitein benoemd: den Heer CARL ANTON ZEPPENFELDT, en zulks in stede van den op den 15 dezer overledenen Chirurgyn Majoor den Heer D. BEEVERS.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.